

ת"פ 17599/01/23 - ראובן גבע נגד עדנה ישר

בית משפט השלום בבת ים

תפ"מ 17599-01-23 גבע נ' ישר
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יגאל נמרודי
תובע	ראובן גבע
נגד	
נתבעת	עדנה ישר

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק-דין מיום 13.2.2023, המורה על פינוי הנתבעת מן המושכר. הוא ניתן בהיעדר הגנה. אין מחלוקת כי התביעה נמסרה כדין לנתבעת, וכי במועד שבו ניתן פסק-הדין חלף זה מכבר המועד להגשת כתב הגנה. בעיקרם של דברים, התביעה נסמכה על הטיעון שלפיו תקופת השכירות החוזית באה על סיומה ביום 30.11.2022, והמושכר לא פונה. הוא לא פונה גם בתום תקופת ארכה מוסכמת, עד ליום 31.12.2022.

הנתבעת טענה כי היא פעלה להסדרת ייצוג משפטי, על-ידי הלשכה לסיוע משפטי, והליך כאמור התארך. ניסיון להגיש בקשה עצמאית להארכת המועד להגשת כתב הגנה לא צלח, והודעה על אודות הייצוג, שהגיש בא כוחה של הנתבעת, לא עודכנה במערכת. לגופם של דברים, נטען כי הוסכם על הארכת תקופת השכירות עד לסוף חודש ינואר 2023, ובהינתן הוראת סעיף 19 לחוק השכירות והשאלה, התשל"א-1971 (להלן - **חוק השכירות והשאלה**), זכאית הנתבעת כי יינתן לה פרק זמן סביר מראש להיערך. הנתבעת הוסיפה ופירטה את מצבה המשפחתי, הכלכלי והבריאותי, כבסיס לבקשה.

הדין: הזכות לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד בערכאה ראשונה נתפסת כחלק מזכות הגישה לערכאות (על זכות הגישה לערכאות ראו ע"א 733/95 **ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ**, פ"ד נא(3) 577, 632-631 (1997)). על בית המשפט לאזן בין מימוש זכות הגישה לערכאות ובין האינטרס הציבורי מערכתי של ניהול תכליתי ויעיל של מערכת המשפט. בהתאם לדין, בית המשפט יבחן שני שיקולים: שיקול ראשון נוגע לסיבה למחדל; השיקול השני נוגע לסיכויי ההליך (רע"א 1958/00 **נדב נ' סלון מרכזי למכונות כביסה וטלוויזיה בבית אל על**, פ"ד נה(5) 43 (2001)). בין השיקולים מתקיימת "מקבילית כוחות": ככל שהתשובה לאחד השיקולים משכנעת יותר ובעלת משקל, כך קטן המשקל הדרוש לשיקול השני (ע"א 3645/92 **קלנר נ' לופוביץ**, פ"ד מז(4) 133, 139 (1993)). משקל עיקרי מוקנה לסיכויי ההליך.

לגופם של דברים: אין עילה לביטול פסק-הדין על יסוד חובת הצדק. מסירה בוצעה כדין, ובמועד שבו ניתן פסק-הדין לא נמצא בתיק כתב הגנה. טיעון שלפיו נעשה ניסיון להגיש בקשה להארכת המועד להגשת כתב הגנה שלא צלח אינו עמוד 1

מבסס עילה של ביטול מחובת הצדק. כל עוד לא ניתנה ארכה, וכל עוד לא היה מצוי בתיק כתב הגנה - ביטול פסק הדין כפוף לשיקול דעת בית המשפט. אשר לעדכון הייצוג: גם אם היתה ההודעה על אודות עדכון הייצוג מתקבלת לתיק טרם מתן פסק-הדין, בהיעדר כתב הגנה - מוסמך היה בית המשפט ליתן פסק-דין. הודעה על ייצוג לחוד וכתב הגנה לחוד.

ההסבר המתייחס למחדל מלהתגונן בהליך (הסדרת ייצוג משפטי, שהתעכבה) הוא הסבר שניתן לקבלו. עתה נותר לבחון האם הראתה הנתבעת הגנה אפשרית בפני התביעה. הגנה לא הוצגה. מועד השכירות על-פי הסכם השכירות, ביחד עם חודש השכירות הנוסף (30.12.2022), הסתיים קודם למועד הגשת התביעה. במועד שבו ניתן פסק-הדין חלפה גם תקופת השכירות המוארכת הנטענת (סוף חודש ינואר 2023) (שהתובע אינו מאשר). את הטיעון המתייחס להוראת סעיף 19 לחוק השכירות והשאיילה ("לא הוסכם על תקופת השכירות, או שהצדדים המשיכו לקיימה לאחר תום התקופה שהוסכם עליה בלי לקבוע תקופה חדשה, רשאי כל צד לסיים את השכירות על ידי מתן הודעה לצד השני זמן סביר מראש") - אין לקבל. הנתבעת טענה כי "משיחת טלפון בין התובע שהינו עו"ד בעצמו לבין עו"ד יוסי אומיר ניתנה הסכמה לארכת השכירות בגין חודשים דצמבר 2022 וינואר 2023" (סעיף 12 לתצהיר הנתבעת). על יסוד טיעון זה, הוסכם מהו משך תקופת השכירות, ואין לומר כי הנתבעת זכאית לתוספת של "זמן סביר מראש", כאמור בסעיף. ממילא, מהמועד המוסכם (כך על פי הנתבעת; התובע אינו מאשר את הטענה. הוא אישר כי נתן הסכמה לארכה עד ליום 31.12.2022 בלבד, כאמור בנספח ה לכתב התביעה), חלף פרק זמן נוסף של חודש ימים, שעולה כדי "זמן סביר מראש", ביחס לתקופת הארכה הנטענת.

עיינתי בטענות ובתיעוד המתייחסים למצבה הכלכלי, הבריאות והכללי של הנתבעת. אני מקווה כי יעלה בידי הנתבעת להסדיר לעצמה קורת גג חלופית, על-מנת לסייע בידה.

סיכום של דבר: בהיעדר הגנה אפשרית, לא עלה בידי הנתבעת להניח בסיס משפטי לביטול פסק-הדין, ועל-כן דין הבקשה להידחות.

מצאתי, עם זאת, מקום לשנות את ההוראה בפסק-הדין המתייחסת להוצאות ההליך. היה בדעת הנתבעת להתגונן במועד. העיכוב הנעוץ בהגשת כתב הגנה הוסבר. אין מדובר בזלזול בהליך המשפטי ובחובה של הנתבעת כלפי בית המשפט או הצד שכנגד. בהינתן האמור, בהינתן מצבה של הנתבעת, כפי העולה מהבקשה (מטעמים של צנעת הפרט אמנע מפירוט העובדות), ומשהתובע לא נדרש להתייבב לדיון, יופחת שיעור ההוצאות, בשיעור שהוא נמוך מהשיעור הנקוב בתעריף המינימלי. במקום ההוצאות שנפסקו בפסק הדין, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות ושכר טרחת עו"ד על-סך כולל של 4,000 ₪. לא יעשה צו להוצאות בגין הגשת הבקשה זו.

המזכירות מתבקשת לשלוח את ההחלטה אל ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.